

Magyar—kanadai kereskedelmi megállapodás

Dr. Bíró József külkereskedelmi miniszter meghívására pénteken néhány napos magyarországi látogatásra Budapestre érkezett Jean-Luc Pepin kanadai ipar- és kereskedelemügyi miniszter. A kanadai miniszterrel és a kíséretében levő személyiségekkel dr. Bíró József hivatalában megbeszéléseket folytatott.

Mindkét tárgyaló fél megelégedéssel állapította meg, hogy az 1964-ben aláírt megállapodás alapján a kereskedelmi kapcsolatok gyors fejlődésnek indultak és mind számottevőbbek. Egyetértettek abban, hogy a kereskedelmi kapcsolatok eddigi alakulása alapot jelent a gazdasági együttműködés fejlettebb formáinak felkutatására, kialakítására. A tárgyalások elsősorban a lehetőségek megvizsgálására irányulnak.

Pénteken délután a Külkereskedelmi Minisztériumban dr. Bíró József és Jean-Luc Pepin hosszú lejárátú, három évre szóló magyar—kanadai kereskedelmi megállapodást írt alá.

Szovjet veteránok Szegeden

Olyan turistacsoport, mint amilyenek G. Ny. Zaharov nyugdíjas légügyi vezérőrnagy a vezetője, nemigen járt még Szegeden. A csoport tagjai valamennyien veteránok, akik közül többen részt vettek a Nagy Októberi Szocialista Forradalomért vívott harcban és végigküzdötték a Nagy Honvédő Háborút, Moszkvától Berlinig. Zaharovon kívül a csoportból ketten viselik a Szovjetunió Hőse kitüntetését, mégpedig két asszony: Marina Pavlovna Cssecsnyeva és Galina Ivanovna Markova. Mindketten végigharcolták a levegőben a Nagy Honvédő Háborút. Repülők voltak, s gépeiket mindig visszahozták az ellenséges vonalak közül, ahol pusztították a betolakodó fasisztákat.

Városnézés előtt a Tisza Szálló halljában pár percnyi időt szakított a beszélgetésre G. Ny. Zaharov, hiszen sietős az útjuk. Mindössze 17 napja jöttek hazánkba és sok mindent akarnak látni, Szeged után Dunaújvárost, a Balatont és környékét és természetesen hosszabban időznek majd Budapesten. Közben a csoport vezetője bemutatatta Alekszandrovics Vetrov nyugdíjas harcokos tábornokot és A. A. Sukajev repülőezredet. Mint kiderült, hármukat sok évtizedes barátság fűzi össze. Mind-

Somogyi Károlyné felvétele

Szeged főterében, a Széchenyi térben gyönyörködnek a szovjet turisták. Képünkön balról jobbra: Galina Ivanovna Markova, G. Ny. Zaharov és Marina Pavlovna Cssecsnyeva, a Szovjetunió Hősei.

hárman részt vettek a spanyol polgárháborúban is. — Sukajev Franco barátja — ugratta társát Zaharov. — Hogyhogy? Mindhármuk elnevezték

magukat. Sukajev ugyanis megjárta Franco börtöneit, s innen a „barátsága” a diktátortól.

A nyugdíjas katona-veteránokról senki se mondaná meg, hogy életkoruk túl van már a hatodik ikszen. Mozdulataik frissek, ruganyosak, noha a pilóta-ezredes a bevetéseken ötször sebesült meg. Kilencszáz napon át mindvégig ott volt, amikor Leningrád vívta élethalál harcát a fasisztákkal.

Alekszandrovics Vetrov csoportjuk vezetőjéről, Zaharovról beszélt, mert a nyugdíjas vezérőrnagy elég szűkszavú volt, amikor eletről és küzdelmeiről kérdeztük.

— Zaharov örök fiatal maradt — mondotta A. Vetrov. — Nem győz eleget tenni a Komszomol kérésének. Alldandón előadásokat tart a fiataloknak, népgyűléseken beszél. Dolgozik a veteránok bizottságában és tagja a Vitenam megsegítésért munkálkodó országos bizottságnak is. Annak idején, mint a Normandia—Nyemen alakulat egyik parancsnoka harcolt a Nagy Honvédő Háborúban. Innen ered a franciák iránti barátsága. Kitüntetései sorában büszkén visel három francia rendjelet is, amelyek közt van a francia becsületrend lovagja kitüntetés is. Sok elfoglaltsága mellett betölti a Szovjet—Francia Társaság alelnöki tisztjét is Moszkvában.

A beszélgetést a csoport vezetője azzal szakította meg, hogy reggeli után a társait sietette, hogy mielőbb indulhassanak Szeged megtekintésére. Rövid az idő és zsúfolt a program, s még utba ejtik Kisteleket is, ahol látogatást tesznek a község vezetőinél, majd megtekintik a kisteleki Magyar—Szovjet Barátság Tsz gazdaságát.

L. F.

A szervezés árfolyama

I smerjük, s betéve tudjuk az alaptételt: a helyes szervezés nélkülözhetetlen feltétele gazdasági életünk föllendítésének, a jó szervezőképesség megbecsülni való, igazi kincs. Egy-egy területen a munka folyamatos előkészítése, megalapozása, a tárgyi és személyi feltételek megteremtése, az ügyes és ésszerű lebonyolítás valóságos tudomány. Olyan, amihez bőven kell tehetség, rátermettség is, de azért sok mindent meg is lehet tanulni belőle — évek tapasztalatai, gondos tájékozódás alapján.

Nem vitás, hogy gazdasági vezetőink többsége jelesre vizsgázna szervezélméletből, ha katedra elé szólítanák őket egy vizsgabizottság. A gyakorlatban már sokkal nehezebb jó szervezőnek lenni, mint elméletben megindokolni a szükségességét, meghatározni útjait, módjait. Az elmélet próbaköve a gyakorlat, s az új gazdasági mechanizmus nem is csak vizsgára, hanem döntő fontosságú szigorlatra idézi ebből a tudományból a gazdasági élet kulcsembereit éppúgy, mint a középvezetőket, kisebb csoportok irányítóit. A rossz szervezés adóját mostmár senki helyett nem fizeti meg az állam, annál inkább kárát vállalja a kollektív kassza, a nyereségrészesedés meg a prémium.

Találkoztam — jó fél év eltelté után — egyik írássom alanyával, egy kitűnő kőművesbrigád vezetőjével. Beszélgettünk. Mint aki nagyon fontosat, emlékeztetést közöl, úgy mondta: tudja, annak idején csak másnap délután hozták meg azt a meszet. Földéződött benne a régi kép: állnak az emberek, cigarettáznak, s ugyancsak emlegetnek valakit, aki miatt már félóra telt el munka nélkül, mert nem küldik a meszet, anélkül persze nincs habarcs, nincs falrakás se. Most már azt is megtudtam, hogy egy egész napjuk telt el így. S azelőtt is, azóta is volt már ilyen — mondta a redőshomlokú szakmunkás. Anyagihiány — amikor nincs is anyagihiány, hisz van bőven a vállalatnak, csak éppen az intézés, időzítés, a „csatlakozás” rossz. S egyetlen szervezési hibából negatív események egész láncolata következhet. Persze súlyosabb bajok is előfordulhatnak. Megtörtént már az is, hogy jónéhány méterrel odébb kezdtek alapozni egy épületet, csak napok múltán derült ki a baj. Kezdheték újra az egészet, tetemes kárral, amit figyelmes irányítással el lehetett volna kerülni.

A gyárakban, üzemekben, műhelyekben is megteremnek ezek a nem egyszer sokba kerülő „bakik”. Van, amit észrevesznek és szövéstesznek a dolgozók, van, amit már csak nagyobb látókörű szakemberek, vezetők láthatnak meg és javíthatnak ki. S végül van, ami számukra is csak elmélyült, hosszabb tanulmányozás után bukkanhat föl, mert elrejtőzik a megismerhetőség és beidőződés mögé. Szükség volna néha a kételkedés kisördögére: valóban jól csinálom-e? —, s szükség volna a „mi lenne, ha?” logikai játékra, egy kis jó értelemben vett szervezési formabontásra.

Mostanában vitathatatlanul érezni pezsdülést ezen a téren. Szervezéssel kapcsolatos „agy-ostromlásra” — a vezetők, műszakiak, s gyakorlati a szocialista brigádok alkotó együttgondolkodására gyűlnek a példák. A szervezés az a beruházás, ami nem igényel különösebb anyagi befektetést, viszont annál nagyobb haszonnal kecsegtet. Vitathatatlanul növelte árszóját a 44 órás munkaidőre való áttérés, illetve ennek előkészítése is.

Az előkészítés során — s ezt, mint vissza nem tért alkalmat lehet kihasználni — ugyanis mindenütt áttekintik az üzem egész struktúráját. A termelés minden kicsiny és nagy fogaskerekét átvizsgálva, illeszkedéseket figyelve, elemelve, sok új következtetést lehet levonni. Gépcsoport, brigád, szalag, munkaterem, üzemszervezés, bizonyos, hogy sok dologban fölmerül, kínálkozik a változtatás lehetősége. Az eddigiek azt mutatják; a munkaszervezés kitűnő tartalékokat rejtget még, a közösség látja hasznát, ha feltárják és élnek velük.

P ersze a szellemi tőkét sem szabad sajnálni ettől a beruházástól. Például a textilművekben sem volt fáradozás — s töprengésmentes munka az a nagyarányú átszervezés, amit a szövedő után a fonodában valósítanak meg, s a megyei építővállalatnál is számtalan tapasztalatra, tanulmányra „építették” a „Sorrend optimális programozásának” nevezett új szervezési rendszert. Az eredmények azonban a kezdeményezőket igazolják, a töprengés árfolyamát emelik. A termelés fejlődésével egyre bonyolultabb, nehezebb leckét jelent a jó szervezés, szükség van szakmai ismeretmélyítésre, látókör-tágításra, példák — akár külföldi példák — tanulmányozására, hasznosítására. De ahol az alapokon kezdik, s következetesen folytatják a tanulást, ott valóban a tudomány színtjére emelhetik.

SIMAI MIHÁLY

KÉSIK AZ ÁTÉPÍTÉS

Mikor nyit a Dobó utcai körzeti orvosi rendelő?

A jó munkához idő kell, tartja a szólás-mondás. A türelem azonban már fogytán, amivel figyelemmel kísérik az alsóvárosiak a Dobó és a Földműves utca sarkán a körzeti orvosi rendelő átalakítását. A házat az IKV kezeli. Az épület állaga azonban már olyannyira rossz volt, hogy tavaly ősszel elrendelték a födémcsere. A körzeti orvosi rendelőnek ki kellett költöznie, átmenetileg a Mátyás király téren, az úgynevezett Hunyadi-házban kapott helyet egy magánorvosi rendelőben. Kétségtelen, hogy tavaly ősz óta kényszerű a megoldás, hogy felváltva egyetlen helyiségben két körzeti orvos rendeljen. A III. kerületi tanács egészségügyi csoportja ugyan igyekezett elviselhetőbbé tenni a szűköséből bérbe adott magánrendelőt. Bevezette a helyiségbe a vizet, csatornáztatta az épületben, beszereltette a telefont, gondoskodott korszerű fűtésről.

Más lehetőség nem volt

Az Április 4. útján, közel a Galamb utcához ugyan akkoriban megüresedett egy üzlethelyiség. Volt, aki úgy vélte, hogy a Dobó utca sarkáról elhelyezett körzeti orvosi rendelőt ott kell megnyitni az átmeneti időre is. A III. kerületi tanács végrehajtó bizottsága és egészségügyi csoportja is úgy vélte, hogy az Április 4. útján kínálókozó helyiséget kereskedelmi célokra kell fordítani. Azóta megnyílt ott — a környékeliek régi kérésére is — egy büfé, de nevezhetjük rétesboltnak, reggelizőnek és tejivónak is, amely népszerűvé vált.

Meg kellett tehát elégedni a Mátyás király téri épületbe áthelyezett kettős körzeti orvosi rendelővel. Igaz, nem örültek ennek a betegek és az orvosok sem. A napokban e témával kapcsolatban két levelet is kaptunk, amelyek a körzetekhez tartozó több beteg is aláírt. Alacs Margit nyugalmazott tanítónő például ezt írja levelében: „A

lépcsőzés sok. Tessék elképzelni, szívbajos, vérnyomásos, reumás betegek, öregek kénytelenek felvonszolni magukat az emeleti, ideiglenes rendelőbe, ahova fulladozva érnek fel.”.

Csúszik a határidő

Markos Károly, a III. kerületi tanács vb titkára és dr. Vitos György főorvos, a III. kerületi tanács egészségügyi csoportjának vezetője elmondották, hogy nekik is gondjuk és szívügyük a Dobó utcai körzeti orvosi rendelő mielőbbi helyrehozása. Annak idején, amikor a födémcsere miatt ki kellett onnan költözni, akkor az IKV nyolc hónapi várakozási időt kért, amíg a munkával elkészülnek. Az ígért határidőn már jóval túl vagyunk. Közbejött ugyanis, hogy az emeleti részen lakókat nem tudták a kívánt időre megfelelő váltólakásba költöztetni, s emiatt húzódott a födémcsere megkezdése. Örvendetes viszont, hogy a munkában már ott tartanak: a csempeket rakják fel a rendelőben.

Csal-e a látszat?

Horváth István nyugdíjas (Április 4. útja 49.) olvasónk e témával kapcsolatban vi-

szont arról tájékoztat levelében, hogy sziszifuszi munka folyik a Dobó utcai körzeti rendelő korszerűsítésével kapcsolatban. Azt írja: „A múlt héten voltam a legközelebbi gyógyszerárban. Utam ott vitt el a régi orvosi rendelő előtt. A munkások közül ketten is az ablakon kihajolva nézelődtek az utcára. Más alkalommal is arra mentem, s akkor hárman beszélgettek kint az utcán. Talán, ha kevesebbet nézelődének, a munka jobban haladna.”

Az IKV tájékoztatta a III. kerületi tanácsot, hogy két hónap múlva átadják rendeltetésének az újjávarázscolt körzeti orvosi rendelőt a Dobó utcában. A helyiség alapterülete ugyan nem változik, viszont olyan megoldást találtak — a kivitelezés költségeihez 50 ezer forinttal hozzájárult a III. kerületi tanács is —, hogy a jövőben a körzeti szakrendelések mellett a fogászat is nagyobb óraszámokban működhet, s ugyanott megkezdheti működését kielégítő óraszámokban a nőgyógyászati szakrendelés is. A türelmi időt most már ki kell várni, s reméljük, hogy a másodszor beígért határidőből az ingatlankezelő vállalat — mint az épület gazdája, s a még jelenleg is folyó munkák kivitelezője — nem csúszik ki.

F. L.

Kozmosz-235

Pénteken a Szovjetunióban földközi pályára juttatták a Kozmosz-235 jelzésű mesterséges holdat, hogy műserei segítségével folytassák a szovjet űrutatási program megvalósítását.

A szputnyik rátért pályájára. Kezdeti keringési ideje 89,4 perc, a Föld felületétől számított legnagyobb eltávolodása 303, legkisebb eltávolodása 207 kilométer. A pályája síkjának az egyenlítő sík-

jával bezárt hajlásszöge 51,8 fok.

A szputnyikon elhelyeztek egy rádió-adóközpontot, amely a 19,995 MHz frekvencián dolgozik, rádióbevezetést a pályaelemek mérésére, rádió távközlési bevezetést, amely a Földre juttatja a tudományos műszerek által szerzett adatokat.

A mesterséges hold berendezése kifogástalanul működik.

Augusztus 17—22:

Mentesítő vonatok

Az augusztus 19—21-i kettős munkaszüneti napok előtt, alatt és után az előjelek szerint a MÁV az év legerősebb ünnepi forgalmát bonyolítja le. Úgy vélik, hogy augusztus 17—22 között mintegy másfél millió utas fordul meg a budapesti pályaudvarokon. A nyár végét kihasználva sokan utaznak a Balaton mellé, s tekintve, hogy az építőiparban, illetve jó néhány gyárban a munkaidő-csökkenés eredményeként háromnapos lesz a pihenő idő, rengetegen ki-rándulnak majd.

A MÁV intézkedett, hogy minél több személykocsit bocsáthasson az utasok rendelkezésére.

Összesen 175 mentesítő vonat indul Budapestről első-

sorban Miskolc, Debrecen, Nyíregyháza, Békéscsaba térségébe, illetve a Balaton mellé, s ezekből a térségekből a fővárosba.

A MÁV hivatalos közleménye szerint: Az augusztus 20-i kettős ünnepi kapcsolatok utazások jegyváltásának megkönnyítése érdekében valamennyi budapesti pályaudvaron, mindegyik jegypénztár augusztus 12-től kezdve egész napon át bármilyen menetjegyet elővételben is kiad. Nagyobb vidéki állomásokon, továbbá a vidéki IBUSZ és Idenforgal-mi Hivatalok menetjegyi-ro-

daiban ugyancsak váltható elővételben menetjegy.

A vezérigazgatóság kéri az utazóközönséget, hogy menetjegyet lehetőleg elővételben váltsa meg. Az elővételért külön díjat fizetni nem kell. Aki menetjegyet elővételben váltja meg, közölje a pénztárossal, hogy melyik napon kíván utazni.

A MÁV vezérigazgatóság értesítette az Autóközlekedési Trösztöt is a mentesítő vonatok indításáról, hogy a nagyobb állomásokhoz az autóközlekedés időben megfelelő számú autóbust irányíthasson.

SZOMBAT,
1968. AUGUSZTUS 10.

DEL-MAGYARORSZAG 3